

OBIECTIVE TURISTICE

Muzeul Cinegetic Posada și Castelul familiei Bibescu

Muzeul Cinegetic al Carpaților "Posada", singurul de acest fel din țara noastră, dedicat vânatului și vânătorii, prezintă în mod sistematic potențialul cinegetic al Carpaților Românești.

Amplasat pe malul stâng al râului Prahova, în cartierul Posada al orașului Comarnic, lângă DN 1 și la circa 4 km de orașul Sinaia, deține o colecție impresionantă de trofee de vânătoare, medaliat la concursuri naționale și internaționale. De asemenea, prezintă numeroase trofee provenite din cunoscutele expediții cinegetice ale fostului dictator, Nicolae Ceaușescu, precum și o gamă diversă de arme de vânătoare, dar și de animale și păsări sălbatice împăiate, înfățișate în mediul lor natural, cu ajutorul dioramelor.

Muzeul a fost inaugurat la 26 noiembrie 1996, ca secție a Muzeului Național Peleş, înființarea sa reprezentând un act de educație în cunoașterea și ocrotirea faunei țării, cu o bogată biodiversitate, vânatul românesc fiind valoros nu numai din punct de vedere numeric, dar și al calității trofeelor. Ulterior, printr-o hotărâre de guvern, muzeul a fost trecut în patrimoniul Regiei Naționale a Pădurilor — ROMSILVA. A fost supus unui amplu proces de renovare și redecorare și a fost redeschis publicului la 25 aprilie 2004.

Muzeul este adăpostit de o clădire pe două nivele din curtea Castelului Posada sau Castelului Bibescu. Castelul a fost ridicat din porunca domnitorului Gheorghe Bibescu în anii premergători revoluției de la 1848, ca un conac tradițional de munte, fiind construit din piatră de râu. Ulterior, după cincizeci de ani a fost extins și transformat în castel, de nepotul său, George Valentin Bibescu. Valentin Bibescu este descendentul familiei cu cele mai strânse legături cu această proprietate. A copilărit aici, iar la maturitate va extinde vechiul conac și îl va transforma în castel, reședința de vară a tinerei și zbuciumatei familii Bibescu. În scurtele perioade pe care Valentin și Martha le petreceau în țară, destinația favorită era castelul de la Posada. În timpul Primului Război Mondial a fost incendiat (septembrie 1915) de trupele germane, pentru a distruge arhiva Legișlației Britanice, depozitată aici de Lordul Thomson despre care se spune că era amantul principesei Martha Bibescu, soția prințului Valentin Bibescu (din 1905). După Primul Război Mondial, castelul a fost renovat și amenajat ca reședință princiară pentru familia Bibescu. În 1941, prințul a murit, iar după cel de-Al Doilea Război, Mondial, Martha Bibescu a părăsit România și s-a stabilit la Paris, astfel încât Castelul Posada a intrat în posesia statului roman, având diverse utilizări, potrivit site-ului muzeului.

Colecțiile muzeale cuprind peste 2000 de trofee de vânătoare, animale împăiate, arme de vânătoare și obiecte cu specific vânătoresc. Uneltele și armele de vânătoare prezentate în cadrul expoziției variază de la pumnale, buzdugane, vârf de lance, sabie până la pistoale cu cremene și pușca cu cremene și capsă. De asemenea, o încăpere a muzeului este dedicată scriitorului Mihail Sadoveanu, un vânător și pescar pasionat. Centrul de interes al expoziției îl prezintă trofee etalate pe specii, după criteriul importanței cinegetice și spectaculozității lor: capra neagră, căprior, cerb comun, cerb lopătar, mistreț, urs, lup, vulpe, pisica sălbatică și râsul, sau muflonul. Sunt etalate și anomalii — mutații genetice care reflectă rolul vânătorului în gestionarea echilibrată a fondului cinegetic românesc.

De asemenea, pot fi văzute aici exemplare ale unor specii dispărute din mediul natural, precum bourul sau zimbrul (exemplare ale acestuia din urmă păstrându-se doar în câteva rezervații), dar și numeroase exponate de coarne de cerb, de ciută, blănuri de urs, diorame cu mistreți, râși sau cu pisici sălbatice. O mare atracție o reprezintă blana de zimbru.

Muzeul Cinegetic al Carpaților "Posada" rămâne un adevărat sanctuar al trofeelor vânătoarești, vizitat anual de peste douăzeci de mii de vizitatori.

Case de patrimoniu

Orașul Comarnic își păstrează farmecul de odinioară grație numeroaselor case de patrimoniu, presărate de-a lungul drumului principal ce străbate orașul, vestitul DN 1. Aceste clădiri, peste douăzeci la număr, sunt adevărate monumente arhitecturale, construite între anii 1878 și 1930 și au devenit obiective turistice în sine, încântând ochii privitorilor, iubitori de frumos și de istorie. Au fost create în perioada de bunăstare economică ce caracteriza epoca victoriană târzie, când orașul a beneficiat de deschiderea căii ferate între București și Brașov și de acolo cu restul Europei, și, de asemenea, datorită înființării fabricii de var și ciment ce aproviziona înfloritoarea piață a construcțiilor Bucureștiului. Comarnic este locul cu probabil cel mai amplu și fin patrimoniu de traforaje arhitecturale victoriene din această parte a Europei. Ignorat de tururile turistice oficiale, Comarnicul rămâne aproape necunoscut, în ciuda apropierii de București.

Poate cel care conturează cel mai mult stilul regal românesc este Conacul George Valentin Bibescu, construit la 1878 și păstrat astăzi, cu deosebit respect pentru istoria sa și obiectele de mare valoare patrimonială pe care le conține, aproape intact, de către proprietara acestuia, doamna preoteasă Viorica Popescu.

Schitul Lespezi - "Biserica Sf. Treime" de la Posada

Pe malul stâng al Prahovei, cum mergeți spre Brașov, undeva în pădure, ascuns parcă de ochii curioșilor, la poalele muntelui Pleșuva Mică, stă în liniște deplină Schitul Lespezi, monument de artă feudală românească din secolul al XVII-lea, pictura sa fiind realizată de cel mai mare pictor al epocii, Pârvu Mutu. Biserica Sf. Treime, a Schitulului Lespezi, de la Posada, este unul dintre cele mai importante obiective turistice din Valea Prahovei, pe care călătorul nu ar trebui să-l ratezei dacă se află în apropiere.

Biserica "Sf. Nicolae", Vatra Sat

Cea mai mare construcție eclesiastică de pe Valea Prahovei, Biserica "Sf Nicolae" din Comarnic are 30 m lungime și 14 m lațime și a fost construită prin contribuția enoriașilor în anul 1905. Lăcașul de cult este zidit în stil bizantin, cu trei turle, zidurile sunt din piatră și cărămidă, iar acoperișul din tablă. Catapetasma a fost donată de Gheorghe Valentin Bibescu și de soția sa, Martha Bibescu. Pictura s-a executat în tempera, iar aureolele portretelor biblice din foiță aurită sunt opera pictorului Dimitrie Belizarie.

Vârful Pleșuva, Muntele Florei și Vârful Secăria

Comarnicul este o zonă extrem de frumoasă și atractivă pentru iubitorii de drumeții și poate fi folosit ca punct de plecare pentru multe trasee de mountain-bike, având legătură și cu Valea Doftanei. Dealurile înalte de aproape 1300 de m altitudine sunt numai bune de luat la pas, iar peisajul ce se așterne privirii, este splendidă.

Sunt câteva drumuri montane ușor de străbătut pe jos și care pot fi parcurse dus întors în câteva ore:

- Drumul din Comarnic prin Ghioșeștiul de Sus către vârful Pleșuva, la nord de oraș pe malul stâng al Prahovei, mai ușor în prima parte dar destul de abrupt către vârf – cca 1300 m – de unde se așterne o priveliște deosebit de frumoasă cu toată valea Prahovei până la Câmpina și mai departe, către Ploiești, în zilele cu vizibilitate bună;

Pe vârful Plesuva a fost arborat pentru prima dată TRICOLORUL ROMÂNESC, la 29 iulie 1839 în vârful unui brad de 12 metri, doborât și apoi ridicat în ciuda vântului și a ploii de o mână de țărani și ciobani români în mijlocul

căroră se găsea și francezul Jean Alexandre Vaillant, pe care Nicolae Iorga îl numea "merituosul prieten al Românilor". În 2016 și mai apoi în 2018, tinerii comărnicieni cu drag de țară și de neam, au reînviat, cu sprijinul autorităților locale, această tradiție și au arborat din nou Tricolorul la înălțime, pe vârful Pleșuva.

- Traseul din Comarnic, tot prin Ghioșeștii de Sus, către vârful Gurguiata, cu aproximativ aceeași înălțime, însă ușor mai spre nord-vest;
- Călătoria către vârful Florei, vârf pe malul drept al Prahovei, pe sensul spre Brașov, de cca 1300 m altitudine, are trecere prin desigur de pădure și poteci întunecoase. Însă odată ajuns sus, călătorul se poate odihni la Refugiul Florei, reamenajat în 2018 de oamenii cu suflet de la Asociația "Om pe Munte" și deschis tuturor celor ce ajung aici. Iubitorul de natură se poate apoi deplasa către Posada pe o cale de acces refăcută recent, mergând din vârf de munte în vârf de munte.
- Drumul spre Vârful Secăria, până la locul cunoscut drept Crucea Secăriei, și mai sus, pe Seciuri, o zonă superbă de dealuri înalte.